

Snowcross-radan maapohjan perustamisohje

Maapohja

Radan pohjan leveys tulee olla vähintään 12 m kaikkialta (myös hyppyreiden laelta). Sääntökirjassa vaaditaan 10 m, mutta maasta tehtynä pohjan on syytä olla vähän leveämpi.

Radan pintamateriaali tulisi olla multaa turvetta tai muuta vastaavaa pehmeää ainetta, jossa kasvaa heinikko. (Heinikko voidaan niittää syksyisin n. 10 cm mittaiseksi, jolloin radalle päästään harjoittelemaan todella vähällä lumella).

Jos pintamateriaali on kuitenkin hiekkaa, tulee kaikki kivet poistaa ja hiekan on oltava mahdollisimman hienorakeista.

Radan pinnalla ei saa näkyä lainkaan kiviä, kantoja tms. teräviä kohtia.

Radan sopiva mitta on 700-1000m. Rata on hyvä tehdä siten, että jostakin kohti rata voidaan helposti lyhentää esim. 400-600m mittaiseksi.

Radan molemmin puolin tulee olla 5m turva-alue, jossa ei saa olla kiinteitä esteitä. Tämä vaaditaan sääntökirjassa.

Radassa saa ja pitääkin olla mahdollisimman paljon korkeuseroja. Ei kuitenkaan liian jyrkkiä mäkiä, joista lumi putsautuu ajaessa pois.

Radan pohjan muoto ajosuunnassa on hyvä olla lievästi aaltomainen koko matkalta. Erittäin pyöreiden ja matalien aaltojen väliksi sopii 5-15 m ja korkeus harjasta aallonpohjalle saa olla korkeintaan 0,6 m. Tällä muodolla lumi pysyy parhaiten radalla ja vähän lumen aikana radassa on täten luonnollista hidastusta.

Hyppyrit

Hyppyreiden profiilit (ylä- ja alamäet) tulee olla erittäin loivia. Lopulliseen muotoonsa hyppyrit kannattaa tehdä aina lumesta.

Vähintään yhden hyppyrin sisään on hyvä sijoittaa tunneli, josta ensiapuhenkilöstö, ratatuomarit, kilpailijoiden avustajat yms. voivat mennä radan keskialueelle kilpailun ja harjoitusten aikana. Tunnelista tulee mahtua ajamaan moottorikelkalla ja mönkijällä, sekä mahtua kävelemään.

Hyppyreistä kannattaa tehdä erityyppisiä. Osa voi olla vauhtihyppyreitää keskellä suoraa ja osa voi olla ns. tekniikka hyppyreitää heti mutkan jälkeen jolloin kiihdytysmatka niille on mahdollisimman lyhyt. Osa voi olla hidastehyppyreitää. Kaikissa hyppyreissä tulee olla kuitenkin mahdollisuus laskeutua myötämäkeen, eikä vaarallista vastamäkeä saa olla.

Kaksoishyppyreitä ei saa tehdä! Hyppyreiden väli vähintään 30m. Stopparihyppyrit on sääntökirjassa kielletty!

Mutkat

Mutkat, paitsi lähtösuoran jälkeinen ensimmäinen mutka tulisi olla aina jyrkempiä kuin suora kulma (90°). Jos mutka on loivempi tai ns. laajakaarinen, tulee siihen yleensä vain yksi ajolinja.

Peräkkäiset erisuuntaiset mutkat eli ns. S-mutkat, joihin muodostuu vain yksi ajolinja, on sääntökirjassa kielletty. Mutkien välissä on syytä olla vähintään 40m suora osuus.

Joissakin mutkissa voi olla maasta tehtynä suojavalli. Se ei saa kuitenkaan viedä radan pohjan leveyttä, vaan se tulee sijoittaa 12m leveyden ulkopuolelle. Suojavalli ei ole välttämätön kaikissa mutkissa.

Suojavalli ei saa olla liian jyrkkä radan puolelta.

Suorat

Radan suorista osuuksista ei kannata tehdä liian pitkiä, ettei keski- ja huippunopeudet kasva liian suuriksi. Maksimimittana voidaan pitää 100m.

Toisaalta radan loivalla aaltomaisella muodolla huippunopeus pysyy kurissa ilman suoran pituuden rajoittamistakin.

Lähtöalue

Lähtöalue tulee olla vähintään 30m leveä. Lähtösuoran sopiva mitta on 50-100m. Lähtösuoran jälkeisen ensimmäisen mutkan on hyvä olla noin 90° tai hieman loivempi ja sen tulee olla riittävän leveä. Loiva lähtömutka ”nielee” kelkat hyvin, eikä vaaratilanteita synny niin paljon kuin jyrkissä mutkissa, joissa kulkusuunta tavallaan muuttuu.

Rata kannattaa suunnitella siten, että ensimmäisen mutkan suunta voidaan vaihtaa, jolloin radan kiertosuuntaa voidaan vaihdella eri vuosina eri suuntiin.

Lähtösuora voi olla loivaan ylämäkeen, mutta ei mielellään alamäkeen.

Varikon ja lähtöpaikan välissä tulee sijaita lähdonodotusalue. Lähdonodotusalue on aidattu ”käytävä”, johon tulee mahtua 30 moottorikelkkaa. Tämä on sääntökirjanvaatimus.